

در پاسخ به رفیق حمید تقوائی

کوروش مدرسی

رفیق عزیز!

اعضای حزب اگر علیرغم تمایل کمیته مرکزی خواستار کنگره باشند این کار راه دارد و باید از طریق مکانیسم های رسمی حزب و مطابق مقررات مصوب انجام شود. تظاهرات علیه رهبری حزب قطعا راه نیست. هرکس که عضو حزب است از پیش قبول کرده است که علیه حزب و علیه رهبری آن دعوت به شورش نمیکند. آیا باید مقررات مصوب پلنوم ۱۰، بعد از چنین رفتاری از طرف مستعفیون در سال ۹۹، را در مقابل لیدر حزبمان بگذاریم و یادش بیاوریم؟ آیا بعد از این همه سال تجربه تشکیلاتی، که ظاهرا شما یا فراموش کرده اید و یا در آن شریک نبوده اید، باید برای لیدر حزب توضیح داد که راه این کار طومار نوشتن نیست؟

آیا باید برای لیدر حزب توضیح دهیم که تشکیلات ارگان و نهاد و جلسات دارد و شیوه ما گیر آوردن افراد در خلوت خود، در تنهایی و گرفتن امضا از آنها نیست؟ آیا باید توضیح دهیم که این عین منحل کردن حزب است؟

چرا به شما برمیخورد وقتی میگوئیم این متد ها متد انقلاب فرهنگی و متد مائوئیستی است؟

رفیق عزیز!

حزب قانون دارد. کمیته مرکزی دارد. همانطور که باتظاهرات و طومار نمیشود لیدر و دفتر سیاسی را برکنار کرد یا دور زد، کمیته مرکزی، جلسات اعضا، خانه حزب، جلسات کادرها، کمیته ها و تشکیلاتهای مختلف حزب هم نمیشود دور زد و منحل اعلام کرد. قدرت شما از رای کمیته مرکزی است که امروز عدم صلاحیت آنها اعلام کرده اید. آیا اگر در پلنوم همان کمیته مرکزی که شما را

لیدر کرده است شما را از این کار معاف کند قبول ندارید؟ قانونی هست اما "مشروع" نیست؟ کمیته مرکزی وقتی "مشروع" است که موافق شما باشد؟
چرا هر وقت از حزب و اعضای صحبت میکنید حزب و اعضای متشکل در پالتاک و روی اینترنت در نظرتان می آید؟
رفیق عزیز!

یک بار هم شده سعی کنید از راه تعریف شده تشکیلاتی استفاده کنید. پلنوم داریم. اگر پلنوم نخواست کنگره بگیرد، آنوقت از طریق تشکیلاتی اعضا میتوانند درخواست کنگره کنند.
بفکر حال و آینده این جریان و این سنت باشید. اگر کنگره هم نصف به نصف شد چه میکنید؟ سیاست تان چیست؟ سیاست تان را قطره چکانی توضیح ندهید. تاکتیک تان را در پروسه و به تدریج اعلام نکنید. با همه ما رو راست باشید. حرف آخرتان را اول بزنید. این را به همه کادرهای این حزب، هر طرف که باشند، بدهکار هستید.

رفیق عزیز

حزب از بالا تا پائین دو شقه شده است. متاسفانه ظاهرا داریم از هم جدا میشویم. اگر حتی قرار است این اتفاق بیفتد این پروسه باید متمدنانه باشد. این را به خودمان، به جنبش مان و مهمتر از همه به منصور حکمت بدهکاریم. با این واقعیت کنار بیائید. بیانیه ۲۱ نفر پاسخ به این ضرورت است، راه حل سیاسی پیدا کنید. شلوغ کردن، اعلامیه نوشتن و کمپین شخصی دردی را دوا نمیکند. همه ضرر میکنند. فضا را باید آرام کرد. این راهش نیست!

تابع مقررات مدون حزب باشید! این درست تر است. وگرنه هرکس برای خودش از سر تحلیل خود حکمی میدهد. هر کس مجتهدی میشود. این راه به ناکجا آباد است.

کوروش مدرسی

۱۹ اوت ۲۰۰۴